

змогу досягати значних покращень за кількома напрямками, важливими для академічного, соціального й емоційного благополуччя дитини, слід значну увагу приділяти розробленню інноваційних планів уроків, які надають можливості для задоволення потреб учнів. Мабуть, найкраще цю думку висловила Маргарет Мід, видатний антрополог, мислитель і вчений: «Якщо ми прагнемо побудувати суспільство із багатшою культурою, ... то маємо творити її таким чином, щоб у цьому суспільстві знайшлося достойне місце для кожного з безлічі людських талантів» [3].

ДЖЕРЕЛА

1. Gardner Howard. Frames of mind / Gardner Howard. — New York : Basic Books, 1993. — 281 p.
2. Державні санітарні правила і норми ДСанПіН 5.5.6.009–98: Влаштування та обладнання кабінетів комп'ютерної техніки в навчальних закладах та режим праці учнів на персональних комп'ютерах : затверджені постановою головного державного санітарного лікаря України // Все для вчителя. — 2006. — № 23–24. — С. 93–107.
3. Liza N. Burby Margaret Mead / Liza N. Burby. — The Rosen Publishing Group, 1997. — 24 p.

ЗАСТОСУВАННЯ МЕРЕЖЕВИХ СЕРВІСІВ У НАВЧАЛЬНО-ВИХОВНОМУ ПРОЦЕСІ

Глушак О.М.,

Київський університет імені Бориса Грінченка, м. Київ

Мережеві сервіси набули широкої популярності серед користувачів за останні роки та суттєво впливають на комунікацію між студентами та викладачами. Спільна робота з документами, обговорення тем у блогах та на форумах дають змогу залучати та мотивувати до навчальної діяльності студентів.

Перед викладачами розкривається більше можливостей із використанням мережевих сервісів: використання відкритих, безкоштовних і вільних електронних ресурсів — педагогічних програмних засобів, електронних підручників, мовних ігор, відео- та аудіофайлів, які можуть бути застосовані в навчальному процесі; самостійне

створення мережевого контенту — текстів, презентацій, малюнків, фотографій, відео- та аудіоматеріалів; участь у нових формах навчально-пізнавальної діяльності, що пов'язано з пошуком іншомовної інформації; створення та наповнення власного контенту; участь у професійних наукових спільнотах, яка розширює поле професійної діяльності та співробітництва з іншими фахівцями [1].

Електронні навчальні курси, побудовані на базі застосування мережевих сервісів, дають змогу:

- накопичувати й аналізувати статистику навчальних досягнень студентів — статистика про успішність у режимі реального часу може передаватися викладачеві, керівнику, куратору, до деканату тощо;

- стандартизувати навчальний контент — один електронний курс можуть супроводжувати декілька викладачів, при цьому зміст його не змінюється, змінюється методика навчання;

- впроваджувати систему атестації навчальних ресурсів через забезпечення дотримання певних вимог до їх подання і складу;

- оперативно адмініструвати — адміністратор навчання може оперативно надати або анулювати доступ студентові до необхідного контенту;

- забезпечувати систематичну і відкриту взаємодію викладача і студентів, студентів між собою на всіх етапах навчального процесу — під час вивчення теоретичного матеріалу, його закріплення у процесі виконання практичних завдань, обговорення проблемних ситуацій і питань, спільного виконання навчальних проектів і їх оприлюдненого захисту, контролю результатів навчальної діяльності, рефлексії і самооцінювання навчальних досягнень студентів тощо [2].

ДЖЕРЕЛА

1. Коваль Т.І. Підготовка викладачів вищої школи: інформаційні технології у педагогічній діяльності : навч.-метод. посіб. / Т.І. Коваль, С.О. Сисоева, Л.П. Сущенко. — К. : Вид. центр КНЛУ, 2009. — 380 с.

2. Морзе Н.В. Методичні особливості вебінарів як інноваційної технології навчання / Н.В. Морзе, О.В. Ігнатенко // Інформаційні технології в освіті : зб. наук. пр. — Херсон : ХДУ, 2010. — Вип. 5. — С. 31–39.